

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Bruno Confess. 6. Octobr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

det decretorio die: sed hoc unum dicet; Domine,
mandata mei superioris, mandata tua sunt; ea obser-
vavi, jam exolve, quod promisisti.

3. Sit Dominus Iesus obedientiae tuae exemplar,
omnibus, & in omnibus factus est obediens usque ad
mortem, mortem autem crucis. Quid queror, Do-
mine Iesu, quid obedientiam detrecto? cum obe-
dientia te videam cruci affixum? *Obedientia est perfecta
abnegatio corporis & animi, mors voluntaria, vita sine solli-
citudine navigatio sine periculo.* Clim.

S. BRUNO Confess.

6. Octobr.

*Quibus dignus non erat mundus: in
solitudinibus errantes, in monti-
bus & speluncis, & in cavernis
terrae.* Paul. ad Hebr. c. ii.

Quo tempore D. Bruno Lutetiae Parisio-
rum ingenium bonis artibus excoluit,
vir è vita excessit princeps inter Literatos,
quique virtutis aestimationem longè maxi-
mam post se reliquit. Sed heu! quantum
aberratis mali iudices hominum oculi! Dum
justa persolvuntur, ad illam canentis vocem
Responde mihi, ecce tibi è capulo se defun-
ctus

Etus tollit, & cum gemitu, iusto, inquit,
 Dei iudicio accusatus sum: mox posttridie,
 iusto, exclamat, Dei iudicio iudicatus sum,
 Demum tertio die tertium è feretro fulmen
 auditur, iusto Dei iudicio condemnatus sum.
 Enim verò plus quàm tragica hæc catastrophe
 omnes movit, At Brunonem eò permovit,
 ut non modò umbram hanc hominis, sed
 ipsos etiam homines fugeret. Atque hinc il-
 la: Sanctissimi viri & omnium, qui Ducem
 hunc sequuntur, frequens in sylvas fuga hinc
 illud in omnibus lugubre silentium, ille pal-
 lidus in vultu color, ut interfuisse tristi spe-
 ctaculo in Brunone omnes posteros credas.
 Sed bene morum candidissimorum Cygni
 homines fugiunt cum superis acturi, bene
 nunc tacent, cantaturi tunc cum flebunt alii
 morituri. Jam ipsa Dei Mater æternam illis
 tutelam adpromisit, si illi, quod diurnum
 Virginis officium dicimus, quotidie persol-
 vant. Pulchra profectò conditio, & quam
 meritò ambiant, tam pulchrè candidati.
 Quid illud? quòd Numen fugam è mundo
 Brunonis Sociorumque VI. totidem S. Hugo-
 ni stellis significavit? Nempe, numerum stel-
 larum augent, quotquot ad Brunonis partes
 accedunt, *Ex Suvio.*

MEDI-

M E D I T A T I O.

In vitam S. Brunonis.

1. **U**T S. Bruno ad mortem pararet sese, aptiorem locum eligere non poterat quam solitudinem ubi mundus saluti nostræ infensissimus planè profligatur; ubi nihil ad peccatum, ad virtutem omnia pellunt. O suavissima solitudo? si noscerent homines, quibus gaudiis perfundas solitariorum animos, profecto desertis urbibus, omnes ad te convolarent. *solitudo solemnis regio Salvatoris.* Tert.

2. Profligato mundo restabat, ut carnem vinceret, quæ, mundo relicto, non relinquitur. Itaque perpetuo cilicio, assiduis propè jejuniis, & aliis austeritatibus, carnem domitam habuit. Mundani? ne tantum vos ametis, ut arbitremini pœnitentiam solis religiosi convenire; vobis magis necessaria est, tum ad plurimum peccatorum expiationem, tum ad victoriam majorum tentationum, quibus undique cingimini.

3. Postremo Dæmonem oratione superavit. Majorem partem diei, noctisque in divinis commentandis, ac Dei laudibus concinendis ponebat: præ gaudiis & delitijs, quibus in oratione redundabat, solitudo ei erat paradisus. Fuge in solitudinem, ut mundi laqueis expeditus, his gaudiis potiaris. *Quia vidi contradictionem in civitate, ecce? elongavi fugiens, & mansi in solitudine.* David.

S. OSI.